

اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر تحمل پریشانی و اسنادهای ارتباطی زنان متقاضی طلاق

Effectiveness of Compassion-Focused Therapy on Distress Tolerance and Relationship Attributions in Divorcing Women

Vida Azari, M.A.

Islamic Azad University, Ahvaz Branch

Kobra Kazemian Moghadam, Ph.D.*

Islamic Azad University, Dezful Branch

Mahnaz Mehrabizadeh Honarmand, Ph.D.

Shahid Chamran University, Ahvaz

ویدا آذری^۱

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز

دکتر کبری کاظمیان مقدم^۲

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دزفول

دکتر مهناز مهرابی زاده هنرمند

دانشگاه شهید چمران، اهواز

چکیده: پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر تحمل پریشانی و اسنادهای ارتباطی زنان متقاضی طلاق انجام شد. روش پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش کلیه زنان متقاضی طلاق شهر بهبهان در سال ۱۳۹۸ هستند. حجم نمونه پژوهش حاضر شامل ۳۰ نفر (۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل) است که با روش نمونه‌گیری در دسترس و با توجه به ملاک‌های ورود به مطالعه انتخاب شدند. افراد گروه آزمایش، مداخله آموزشی را طی دو ماه در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای دریافت کردند. پرسشنامه‌های مورد استفاده در این پژوهش مشتمل‌اند بر مقیاس‌های تحمل پریشانی (DTS) و اسنادهای ارتباطی (RAM). داده‌ها با تحلیل کوواریانس تک‌متغیره و چندمتغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته‌ها نشان می‌دهند که بین گروه‌های آزمایش و کنترل از نظر تحمل پریشانی و اسنادهای ارتباطی تفاوت معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، درمان مبتنی بر شفقت باعث افزایش تحمل پریشانی و بهبود اسنادهای ارتباطی در این زنان می‌شود ($P < 0.01$). منطبق با یافته‌های پژوهش حاضر، می‌توان درمان مبتنی بر شفقت را به منزله روشی کارا در جهت افزایش تحمل پریشانی و بهبود اسنادهای ارتباطی زنان متقاضی طلاق در نظر گرفت.

۱. دانشجوی دکتری مشاوره، گروه مشاوره، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران
۲. استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

Abstract: The present study was conducted to investigate the effectiveness of compassion-focused therapy on distress tolerance and relationship attributions in divorced women. It was a quasi-experimental study with pretest, post-test and control group design. The statistical population of the study included all divorced women in Behbahan in 2020. The samples of this study consisted of 30 divorced women (15 in experimental group, and 15 in control group) who were selected through convenience sampling method and according to the inclusion criteria. The experimental group participated in eight ninety-minute sessions during two months while the control group didn't receive this intervention during the conduction of the study. Distress Tolerance Scale (DTS) and Relation-ship Attribution Measurement (RAM) were the applied questionnaires. Data were analyzed using univariate and multivariate analysis of covariance. The results showed that compassion-focused therapy has been effective on distress tolerance and relationship attributions ($P<0/001$). According to the findings of the present study, compassion-focused therapy can be suggested as an efficient method in order to increase distress tolerance and relationship attributions in divorced women.

کلیدواژه‌ها: شفقت‌درمانی؛ طلاق؛ تحمل‌پریشانی؛ اسنادهای ارتباطی

Keywords: compassion therapy; divorce; distress tolerance; relationship attributions

صفحات ۸۰-۹۹

---

* k.kazemian@yahoo.com